

Sygn. akt III CZ 6/12

POSTANOWIENIE

Dnia 16 lutego 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Kazimierz Zawada (przewodniczący)

SSN Iwona Koper (sprawozdawca)

SSN Dariusz Zawistowski

w sprawie z powództwa K. H.
przeciwko Polskiemu Związkowi Działkowców
o wydanie,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 16 lutego 2012 r.,
zażalenia strony pozwanej na postanowienie Sądu Okręgowego
z dnia 5 października 2011 r.,

**oddala zażalenie i zasądza od strony pozwanej na rzecz
powoda kwotę 120 zł (sto dwadzieścia) tytułem kosztów
postępowania zażaleniowego.**

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 5 października 2011 r. Sąd Okręgowy na skutek skargi kasacyjnej pozwanego od wyroku Sądu Okręgowego z dnia 14 lipca 2010 r. w sprawie o wydanie nieruchomości orzekł o wynagrodzeniu biegłego sądowego, ustalił wartość przedmiotu zaskarżenia na kwotę 1194 zł oraz odrzucił skargę kasacyjną.

W uzasadnieniu postanowienia Sąd Okręgowy wskazał, że ustalona na podstawie opinii biegłego sądowego wartość przedmiotu zaskarżenia kasacyjnego czyni wniesioną przez pozwanego skargę kasacyjną niedopuszczalną na podstawie art. 398² § 1 k.p.c. ze skutkiem w postaci jej odrzucenia zgodnie z art. 398⁶ § 3 k.p.c.

Pozwany Polski Związek Działkowców w W. zaskarżył postanowienie w zakresie obejmującym ustalenie wartości przedmiotu zaskarżenia oraz odrzucenia skargi kasacyjnej, zarzucając naruszenie art. 19 § 1, art. 25 § 1 i art. 26 k.p.c. przez dokonanie z urzędu sprawdzenia wartości przedmiotu zaskarżenia przed sądem drugiej instancji po wniesieniu skargi kasacyjnej i przesłaniu stronie pozwanej odpowiedzi na skargę.

Wniósł o uchylenie postanowienia w zaskarżonym zakresie, ewentualnie zniesienie postępowania nim objętego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Sąd Rejonowy nie badał podanej w apelacji wartości przedmiotu zaskarżenia, co nie eliminuje możliwości weryfikacji prawidłowości wartości przedmiotu zaskarżenia podanej w skardze kasacyjnej. Na podstawie art. 398²¹ k.p.c. w postępowaniu kasacyjnym ma zastosowanie art. 368 § 2 k.p.c., przewidujący odpowiednie stosowanie w nim art. 19-24 i 25 § 1 k.p.c. Sąd drugiej instancji, a także Sąd Najwyższy uprawniony więc jest do sprawdzenia wartości przedmiotu zaskarżenia podanej w skardze kasacyjnej, która jeśli określona została z naruszeniem tych przepisów, nie jest wiążąca. Badanie wartości przedmiotu zaskarżenia podanej w skardze kasacyjnej ma na celu sprawdzenie, czy skarga

kasacyjna jest dopuszczalna ze względu na wartość zaskarżenia wymaganą w art. 398² § 1 k.p.c i nie może być utożsamiane ze sprawdzeniem wartości przedmiotu sporu (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 kwietnia 1997 r., III CKN 71/97, nie publ. oraz z dnia 15 stycznia 1998 r., I CZ 19/97, nie publ.). W tym stanie rzeczy Sąd Rejonowy uprawniony był do dokonania sprawdzenia wartości zaskarżenia kasacyjnego określonej w skardze pozwanego, a skoro nie sięgała ona minimalnego progu zaskarżenia kasacyjnego określonego w art. 398² § 1 k.p.c zasadnie orzekł o odrzuceniu skargi kasacyjnej.

Kierując się powyższym Sad Najwyższy oddalił zażalenie na podstawie art. 398¹⁴ k.p.c. w zw. art. 394¹ § 3 k.p.c. oraz orzekł o kosztach postępowania stosownie do art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 k.p.c., art. 398²¹ k.p.c. i art. 394¹ § 3 k.p.c.